

flaags 2den Behandling. Afgjørelsen af dette Forslag vil blive sat paa Dagsordenen for et senere Møde, som jeg haaber kan blive afholdt endnu i Dag.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Enefte Behandling af Indstilling af Udvalget for Forretningsordenen angaaende den af Thingets Formand indgivne Protest mod hans Fængsling.

(Indstillingen findes i Tillæg B. Sp. 85—88.)

Den fungerende Formand (Høgsbro): Da der har været nedsat Udvalg i Sagen, og der over den er afgivet Betænkning, vil, i Folge Forretningsordenens § 8, Sagen ikke allerede nu kunne foretages, medmindre Samtykke hertil gives. Hvis Ingen udtaler sig derimod, vil jeg antage dette Samtykke for givet. (Ophold.) Det er givet, og vi gaa til Sagens Behandling.

Ordføreren (Harald Holm): Da det Spørgsmaal, som i Dag ligger for til Behandling, i det Væsentlige falder sammen med det, som blev forelagt Udvalget ved Orlovsbegjæringen fra det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgtreds (Naavn), og da det i dette Døielik ikke har den allermindste praktiske Betydning at drøfte Spørgsmaalet om Orlov eller Ikke-Orlov for den nævnte Folkethingsmand, har Udvalget ment, det vilde være det Naturligste, at disse to beslegtede Sager bleve behandlede under Et, og det har derfor formet det Forslag til Beslutning, som det i nærværende Sag foreslaar Thinget, saaledes, at det omfatter begge Spørgsmaal og afgjør dem under Et.

Som det vil være det høie Thing bekendt, afsendte Forretningsudvalget Itrag, efter at det havde modtaget Orlovsbegjæringen fra Folkethingsmanden for Thisted Amts 4de Valgtreds, en Skrivelse til Justitsministeren med Forespørgsel om, hvorvidt han havde gjort Skridt til at værne om Vælgernes og Folkethingets Ret overfor det

Brud, der var sket derpaa ved Fængslingen af den nævnte Folkethingsmand, eller hvorpaa han i modsat Fald støttede sin Opfattelse. Men det høie Thing vil ogsaa have set, at Ministeriets Svar paa denne Forespørgsel var alt Andet end tilfredsstillende. Ministeren meddelte os ganske vist, at han saa langt fra havde gjort noget Skridt til at faae Fængslingen ophævet, at han tværtimod havde tilstillet Amtmanden over Viborg Amt en Skrivelse, hvori han udtalte sin Villigelse af det, der var sket. Men med Hensyn til de Grunde, hvorpaa han støttede sin Opfattelse, blev han Udvalget Svaret skyldig. Thi der er dog vel Ingen, der vil forlange, at man skulde betragte det som et alvorligt Svar, naar Ministeren skriver til Udvalget, at den skete Fængsling er i Overensstemmelse med de „rigtige Fortolkningsregler.“ Det er en Oplysning, som under almindelige Forhold ikke vilde være meget veiledende, men i dette Ministeriums, i denne Ministers Mund er Henvisningen til „rigtige Fortolkningsregler“ aldeles bethydningsløs. Det Menneffe er ikke sødt, der kan sige, hvad dette Ministerium mener med „rigtige Fortolkningsregler“. Et Ministerium, der har fortolket og bortfortolket den ene Grundlovsbestemmelse efter den anden, som har fortolket Grundlovens Bestemmelser saaledes, at hvor der staar Nei, skal det være Ja, og hvor der staar Ja, skal det være Nei, et Ministerium, der tilsidst har drevet sin Fortolkningskunst saa vidt, at det har fortolket sin Ed paa Grundloven saaledes, at det nu regjerer med en kongelig Anordning, der ikke har nogen som helst Hjemmel i Grundloven, og som jeg for mit Vedkommende i det Mindste ikke kan betragte som Andet end aabenbart Statskup, et Ministerium, der har fortolket og bortfortolket paa den Maade, kan ikke forlange, at Nogen paa Forhaand skal kunne vide, hvad det forstaar ved „rigtige Fortolkningsregler“. Og naar Ministeren derfor har svaret Udvalget saaledes, saa kan jeg ikke opfatte det anderledes end som en efter min Mening noget plump og ikke ganske tilstedelig Spøg. For Udvalget har det i hvert Fald ikke kunnet give nogen som helst Veiledning med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Ministeriet har opfattet denne Sag. Men for sit eget Vedkommende har Udvalget ikke behøvet nogen Veiledning